

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.350 van 3 november 1997
in de zaak A. 71.124/X-6925.**

In zake : Christine VAN LEUVEN,
wonende te 9290 BERLARE,
Kerkstraat 46

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Christine VAN LEUVEN op 19 september 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 21 juni 1996 van de directieraad van het departement Algemene Zaken en Financiën om haar te vertragen in haar functionele loopbaan;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 november 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 januari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en
van Advocaat O. DUGARDYN die, loco Advocaat P. DEVERS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als
volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is deskundige (graad B1) bij het
Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement
Algemene Zaken en Financiën.

1.2. Op 22 juni 1995 wordt van de functie van
verzoekster een functiebeschrijving opgesteld.

1.3. Op 12 februari 1996 wordt met verzoekster
een evaluatiegesprek gevoerd, waarvan de resultaten in
een evaluatieverslag worden vastgelegd.

1.4. Op 7 maart 1996 voegt verzoekster haar
opmerkingen toe aan het evaluatieverslag.

1.5. Op 28 mei 1996 doet het college van
afdelingshoofden een voorstel om de functionele loopbaan
van verzoekster te vertragen.

1.6. Op 21 juni 1996 beslist de directieraad de functionele loopbaan van verzoekster te vertragen.

Deze beslissing wordt bij aangetekende brief van 24 juli 1996 aan verzoekster ter kennis gebracht;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar berokkent als volgt omschrijft :

"Verzoeker is zwaar aangeslagen en in haar eer gekwetst, de morele schade opgelopen door deze vernederende uitspraak maken haar wantrouwig tegenover andere collega's.

De verdediging van zijn eerste evaluator geven hem de moed om zijn taak toch nog verder te zetten met dezelfde ingesteldheid van vroeger.

De artikels VIII 62 t/m VIII 75 van het Vlaams Personeelsstatuut regelen de hiërarchische bevordering. In het geval van verzoeker zal de directieraad de voorstellen formuleren. Zij dienen zich tevens uit te spreken over de meest geschikte kandidaat. Iemand die eerder door dezelfde instanties met een sanctie 'vertraging' bedacht werd zal m.i. in de toekomst nog weinig inschikkelijkheid van hen te verwachten hebben. Het moge duidelijk zijn dat de beslissing tot 'vertraging' haar toekomstige bevorderingsmogelijkheden ernstig zal hypotheceren.

Het rechtstreekse financiële gevolg van de vertraging zal zich weldra laten gevoelen";

2.2.1. Overwegende, wat het door verzoekster ingeroepen moreel nadeel betreft, dat geen bijzondere omstandigheden aannemelijk maken dat de morele genoegdoening die een vernietigingsarrest inhoudt niet zou volstaan om dit nadeel te herstellen;

2.2.2. Overwegende, wat de eventuele gevolgen van de bestreden beslissing voor verzoeksters toekomstige bevorderingsmogelijkheden betreft, vastgesteld dient te worden dat dit nadeel momenteel louter hypothetisch is; dat verzoekster trouwens de nietigverklaring kan vorderen van bevorderingen waarvoor zij ingevolge de bestreden beslissing zou worden achteruitgesteld; dat het nadeel dus niet moeilijk te herstellen is;

2.2.3. Overwegende dat het financieel nadeel dat door de bestreden beslissing aan verzoekster berokkend wordt eveneens herstelbaar is; dat indien de bestreden beslissing vernietigd wordt verzoekster zal moeten geacht worden steeds een normale loopbaansnelheid te hebben gehad, zodat haar het weddeverschil zal moeten worden uitbetaald;

2.3. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet is voldaan aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. A. BEIRLAEN, staatsraad,
R. STEVENS, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

M. VRINTS.